

ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית,
וביום אחר קריאת התורה. הקורא מברך שלש ברכות:

ברוך אתה יי

אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגלה:

ברוך אתה יי

אלהינו מלך העולם, שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

ברוך אתה יי

אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

בני ברק, תלסרין 18 • ירושלים: מלבי ישראל 2
03-6154900 • www.birkon.co.il • r@waxh.co.il
U.S.A. - Me'or Judaism Tel: 718-436-0707 www.meorjudaica.com
© כל הזכויות שמורות

א וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מַהְדִּיּוֹ וְעַד בּוֹשׁ שִׁבְעֵי וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: ^ב בַּיָּמִים הָהֵם כָּשְׁבֶת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: ^ג בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מְשֻׁתָּה לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרֶס וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו: ^ד בְּהָרְאֵתוֹ אֶת עֵשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵת יָקָר תַּפְאָרְתוֹ גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם: ^ה וּבַמְלֹאֲאת (וּבְמִלְאוֹת ק)

הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד קֶטֶן מְשֻׁתָּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גְּנֹת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: ^ו אֲזֶר (ח' רַבְרָתִי) כַּרְפֶּס וְתַכְלֵת אַחוּז בַּחֲבֵלֵי בּוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְטוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֵט וְשֵׁשׁ וָדָר וְסַחְרָרָנִי: ^ז וְהַשְּׂקוֹת בְּכֵלֵי זָהָב וְכֵלִים מַפְלִים שׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת רַב בְּיַד הַמֶּלֶךְ: ^ח וְהַשְּׂתִיָּדָה

כְּדַת אֵין אִינֶס כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בִּירָתוֹ לְעִשׂוֹרַת כְּרִצּוֹן אִישׁ וְאִישׁ: ^ט גַּם וְשָׂרְתֵי הַמֶּלֶכָּה עָשְׂתָה מְשֻׁתָּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ: ^י בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בְּיַין אָמַר לְמַהוּמָן בְּזָרָא חַרְבוּנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא זָרָר וְכַרְפֶּס שִׁבְעַת הַסְרִיסִים הַמְשֻׁרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ: ^{יא} לְהַבִּיא אֶת וְשָׂרְתֵי הַמֶּלֶכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יְפִיָּה כִּי טוֹבַת מְרָאָה הִיא: ^{יב} וְתַמְאָן הַמֶּלֶכָּה וְשָׂרְתֵי לְבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמַרְתּוֹ בְּעַרְהָ בּוֹ: ^{יג} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמַיִם יָדְעֵי הָעֵתִים כִּי כֵן דַּבַּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל יָדְעֵי דַת וָדִין: ^{יד} וְהַקְרֹב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׂתַר אַדְמָתָא תַרְשִׁישׁ מְרָס מְרָסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָרֶס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיְשָׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת: ^{טו} כְּדַת

אחר קריאת המילה מברכים זה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הרב את ריבנו, והדן את דיננו, והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו, והנפרע לנו מצרינו. ברוך אתה יי, הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, האל המושיע:

בשחרית מולנים על "אשר הניא" ואומרים כאן "שושנת יעקב":

אשר הניא עצת גוים, ויפר מחשבות ערומים: בקום עלינו אדם רשע, נצר זדון מארע עמלק: גאה בעשרו וכרה לו בור, וגדלתו יקשה לו לכד: דמה בנפשו ללפד ונלפד, בקש להשמיד ונשמד מהרה: המן הודיע איבת אבותיו, ועורר שנאת אחים לפנים: ולא זכר רחמי שאול, פי בתמלתו על אגג נולד אויב: זמם רשע להכרית צדיק, ונלפד טמא בידי טהור: חסד גבר על שגגת אב, ורשע הוסיף חטא על חטאיו: טמון בלבו מחשבות ערומיו, ויתמפר לעשות רעה: ידו שלח בקדושי אל, כספו נתן להכרית זכרם: בראות מרדכי פי יצא קצף, ודתי המן נתנו בשושן: לבש שק וקשר

מספד, וגזר צום וישב על האפר: מי זה יעמוד לכפר שגגה, ולמחול חטאת עון אבותינו: נץ פרח מלולב, הן הדסה עמדה לעורר ישנים: סריסיה הבהילו להמן, להשקותו יין חמת תנינים: עמד בעשרו ונפל ברשעו, עשה לו עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו: כל יושבי תבל, פי פור המן נהפך לפורנו: צדיק נחלץ מיד רשע, אויב נתן תחת נפשו: קימו עליהם לעשות פורים, ולשמוח בכל שנה ושנה: ראית את תפלת מרדכי ואסתר, המן ובניו על העץ תלית:

שושנת יעקב צהלה ושמחה, בראותם יחד תכלת מרדכי, תשועתם היית לנצח, ותקנותם בכל דור ודור. להודיע שכל קנייה לא יבשו, ולא יפלמו לנצח כל החוסים בה. ארור המן אשר בקש לאבדי, ברוך מרדכי היהודי. ארורה זרש אשת מפחיד, ברוכה אסתר בעדי. ארורים כל הרשעים, ברוכים כל הצדיקים, וגם חרבונה זכור לטוב:

וּנְעַלְמָם בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי בָּא
 לְקַיִם מִצְוֹת מִתְּנֻנֹת לְאַבְיוֹנִים שְׁתַּקְּנוּ מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר
 לְתַנּוּ בְּיוֹם זֶה שְׁתֵּי מִתְּנֻנֹת לְשָׁנֵי עָנִיִּים. לְתַקַּן אֶת
 שְׂרָשׁ מִצְוָה זֹו וְכָל מִצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ בְּמִקּוֹם
 עַלְיוֹן. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֶלְהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹו
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹו בּוֹנְנָהוּ:

משתה ושמה

לְשֵׁם יַחְוָד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵי לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר
 וּנְעַלְמָם בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי בָּא
 לְקַיִם מִצְוֹת סְעוּדַת פּוּרִים בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתָּה בְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה. לְתַקַּן
 אֶת שְׂרָשׁ מִצְוָה זֹו וְכָל מִצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ בְּמִקּוֹם
 עַלְיוֹן. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֶלְהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹו
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹו בּוֹנְנָהוּ:

לְשֵׁם יַחְוָד קוּדֵם מִצְוֹת הַיּוֹם

(ס"ב כ"ף ח"ח"ס)

משלוח מנות

לְשֵׁם יַחְוָד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵי לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר
 וּנְעַלְמָם בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי בָּא
 לְקַיִם מִצְוֹת וּמִשְׁלֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ שְׁתַּקְּנוּ
 מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר לְשַׁלַּח בְּיוֹם זֶה שְׁתֵּי מְנוֹת לְאִישׁ
 אֶחָד. לְתַקַּן אֶת שְׂרָשׁ מִצְוָה זֹו וְכָל מִצְוֹת הַכְּלוּלוֹת
 בָּהּ בְּמִקּוֹם עַלְיוֹן. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֶלְהֵינוּ עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹו בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹו בּוֹנְנָהוּ:

מתנות לאביונים

לְשֵׁם יַחְוָד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵי לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר

סדר ברכת המזון

אשכנזי

שיר המעלות, בשבב יי את שיבת ציון, היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רקה, אז יאמרנו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים: שובה יי את שבינו, כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוף ילף וקבה נשא משף הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתינו:

שלושה שבאלו אחר חייבין ביוסוף, וכך מזמנין:

הסוס אסור רבותי, סיד ויעלן בענטשן (רבותי נברך) הסוסים עשוי יחי שם יי סברך מפתח ועד עולם: הסוסון תחי יי שם וכו' וסופי עד פרישות, קרנו ורננו ורבותי נברך (מסערה או יחיה אלחינו) שאכלנו משלנו. תסון הסוסין: ברך (מסערה או יחיה אלחינו) שאכלנו משלנו וקטובו חיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הזן את העולם פלו בטובו, בחן בחדס וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשור פי לעולם חסדו. ובטובו הגדול, תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, פי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: כאמור, פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי, הזן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו, ארץ המדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריהך שחתמת בבשרנו, ועל תורהך שלפזרתנו, ועל חקיה שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אמילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

לפריס

ועל הנסים, ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, בשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים, הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ: